

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: BBB40420

Besvarelse af spørgsmål nr. 102 af 28. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 102:

”Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Jyllandsposten 28/4-06 om, at PET kun undtagelsesvist giver underretning til aflyttede, uagtet reglen er udformet, så det net-op er den manglende underretning, der er undtagelsen?”

Vil ministeren oplyse, hvor mange af den slags kendelser, der har været afsagt henholdsvis i år 2002, 2003, 2004 og 2005, og vil ministeren oplyse, hvor mange kendelser der i de samme år er afsagt således, at der senere er givet underretning til de aflyttede?”

Svar:

1. I medfør af retsplejelovens § 788, stk. 1, skal der efter afslutningen af et indgreb i meddelel-seshemmeligheden – herunder f.eks. telefonaflytning – som udgangspunkt gives underretning om indgrebet. Har den person, til hvem underretning skal gives, været mistænkt i sagen, skal der tillige gives underretning herom og om, hvilken lovovertrædelse mistanken har angået.

Ved telefonaflytning skal underretningen gives til indehaveren af den pågældende telefon, jf. § 788, stk. 2, nr. 1. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der derimod ikke skal ske underretning til de enkeltpersoner, der måtte have deltaget i de konkret aflyttede telefonsamtaler, men som ikke er indehavere af den aflyttede telefon, da dette i vidt omfang ville være praktisk umuligt, jf. Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelel-seshemmeligheden og anvendelse af agenter, side 117.

Der skal sendes genpart af underretningen til den advokat, der er beskikket i sagen til at varetage de aflyttede personers interesser, jf. § 784, stk. 1.

Underretningen gives af den byret, som har truffet afgørelse om indgrebet, jf. § 788, stk. 3. Underretningen gives snarest muligt, såfremt politiet ikke senest 14 dage efter udløbet af det tids-

rum, for hvilket indgrebet har været tilladt, har fremsat begæring om undladelse af eller udsættelse med underretningen.

Efter § 788, stk. 4, kan retten således efter begæring fra politiet beslutte, at underretning skal undlades eller udsættes i et nærmere fastsat tidsrum, hvis underretningen vil være til skade for efterforskningen eller til skade for efterforskningen i en anden verserende sag om en lovovertrædelse, som efter loven kan danne grundlag for et indgreb i meddelelseshemmeligheden, eller hvis omstændighederne i øvrigt taler imod underretning. Den beskikkede advokat skal have lejlighed til at udtale sig, inden retten træffer beslutning om undladelse af eller udsættelse med underretningen.

For en nærmere gennemgang af de gældende regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden kan der i øvrigt henvises til pkt. 4.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2. Retsplejelovens § 788 om underretning efter telefonaflytning og andre indgreb i meddelelseshemmeligheden gælder for alle dele af politiet, herunder Politiets Efterretningstjeneste

Politiets Efterretningstjeneste har over for Justitsministeriet bekræftet, at det er den praktiske hovedregel, at retten træffer afgørelse om at undlade underretning i de sager, hvor der er foretaget telefonaflytning som led i tjenestens efterforskning. Dette skal ses i sammenhæng med den omstændighed, at de hensyn, der kan begrunde, at underretning om telefonaflytning undlades, jf. ovenfor under pkt. 1, i sagens natur særligt ofte vil gøre sig gældende i de sager, som Politiets Efterretningstjeneste efterforsker.

I denne type sager foreligger navnlig vægtige hensyn til at sikre, at efterforskningen – der ofte kan strække sig over længere perioder og være rettet mod større netværk – ikke skades som følge af underretning til en aflyttet person, der i givet fald f.eks. ville kunne advare et terrorismestænkt netværk om, at man var under overvågning.

3. Med hensyn til spørgsmålet om, hvor mange af den slags afgørelser retten har truffet henholdsvis i 2002, 2003, 2004 og 2005, har Justitsministeriet forstået spørgsmålet således, at der sigtes til antallet af afgørelser om undladelse af underretning om telefonaflytning i Politiets Efterretningstjenestes sager.

Af hensyn til Politiets Efterretningstjenestes virksomhed har Justitsministeriet ikke mulighed for at oplyse dette.